KAMMARRÄTTEN

KR RÄTTSFALL

Fastighetsägares kostnader i samband med rättegång ang. förstörd vattentäkt

En lantbrukare, P, tillgodoförde sig i sin deklaration 1961 vid beräkning av nettointäkt av jordbruksfastighet avdrag dels med 1.000 kr för advokatarvode och andra kostnader i samband med rättegång mot en granne, dels ock med 3.021 kr, utgivna till dödsboet efter samme granne.

TN medgav inte avdrag för förstnämnda belopp.

Hos PN yrkade P avdrag i enlighet med deklarationen och anförde därvid bl a följande. Genom att grannen låtit lägga en kloakledning på P:s fastighet hade egendomens vattentäkt blivit förstörd. Han hade därför varit nödsakad anskaffa ny vattentäkt, vilken dragit en kostnad av c:a 10.500 kr. För att erhålla ersättning för sina kostnader hade P. anhängiggjort rättegång mot grannen. Käromålet hade emellertid ogillats. Då de kostnader, som åsamkats P genom rättegången, föranletts av den skada, som drabbat egendomen, vore dessa — enligt P:s förmenande — att anse som avdragsgill omkostnad för fastigheten.

TI, som hemställde om avslag å P:s talan, yrkade därjämte, att även det av TN medgivna avdraget å 3.021 kr för av P till motparten utgivna rättegångskostnader måtte vägras.

PN ansåg, att kostnaderna i anledning av rättegången inte utgjorde omkostnader för förvärvande eller bibehållande av intäkter i P:s jordbruk, varför PN sålunda biföll TI:s talan och avslog P:s yrkande.

Hos KR yrkade P, att han måtte erhålla avdrag i enlighet med deklarationen.

Genom utslag den 2 april 1963 gjorde KR ej ändring i PN:s beslut.

Bidrag till semester beskattad såsom lön

Till G, som var anställd hos ett aktiebolag, utgick under år 1961 från en social fond hos bolaget bidrag till semesterresa åt makarna G i form av anvisning till resebyrå å 500 kr, beräknat efter 250 kr för vardera maken.

Hos PN yrkade TI, att bidraget måtte upptagas till beskattning hos G, eller, därest denne inte kunde anses ensam ha uppburit bidraget, alternativt att detsamma måtte upptagas till beskattning med 250 kr hos vardera maken.

TI:s yrkande lämnades emellertid av PN utan bifall.

TI fullföljde sin talan hos KR.

Genom utslag den 10 april 1962 biföll KR TI:s talan, därvid KR bl a yttrade. Bidraget å 500 kr får anses ha utgått på grund av G:s anställning hos bolaget. — Oaktat bidraget får anses såsom en förmån i annat än penningar och inte kan

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:11

antagas vara avsett att utgöra direkt vederlag för utfört arbete, kan bidraget likväl med hänsyn till detsammas storlek och den besparing i normala levnadskostnader, som bidraget måste antagas ha inneburit för G, inte anses utgöra sådan förmån av mindre värde, som avses i 32 § 3 mom sista stycket KL. Bidraget utgör förty i sin helhet skattepliktig intäkt av tjänst för G.

Anm. I ett annat av samme TI hos KR anhängiggjort mål, avseende bidrag av enahanda natur med 250 kr, som utgått till ensamstående person, lämnade KR däremot TI:s besvär utan bifall, enär bidraget vore att anse som en i 32 § 3 mom sista stycket KL avsedd förmån av mindre värde (s. k. trivselförmån).

Bosättning utomlands eller i Sverige?

Änkefru X och hennes ogifta dotter hade sedan en följd av år varit bosatta i en 6-rumsvåning (i Sverige), förhyrd av dödsboet efter X:s framlidne man. De hade fr. o. m. den 1 dec. 1959 även förhyrt en annan omöblerad lägenhet i utlandet. Båda lägenheterna hade därefter möblerats med de möbler, som tidigare funnits i den förstnämnda. — Sedan X och dottern i medio av nov. 1959 uttagit flyttningsbevis, flyttade de den 30 s. m. ur riket och "skatteskrevos" i utlandet fr. o. m. den 1 dec. 1959. Under tiden den 27 jan.—24 mars 1960 bodde de i ett av rummen i dödsboets våning, varefter de återvände till utlandet.

I 1960 års deklaration uppgav X, att hon under nov. 1959 utflyttat ur riket och i följd härav icke var skattskyldig här i riket för sin förmögenhet.

TN ansåg däremot X vid 1959 års utgång ha varit i beskattningshänseende bosatt här i riket och taxerade X till statlig förmögenhetsskatt.

Sedan X hos PN yrkat taxeringens undanröjande, yttrade PN, att utredningen i målet icke gav vid handen, att X vistats utomlands under sådana förhållanden, att hon skulle anses icke här i riket bosatt vid beskattningsårets utgång.

Hos KR fullföljde X sin talan.

Genom utslag den 30 mars 1963 yttrade KR. Omständigheterna får anses ge vid handen, att X i nov. 1959 avflyttat ur riket i avsikt att bosätta sig i utlandet. Vid sådant förhållande kan X icke anses skyldig att på grund av taxering år 1960 erlägga statlig förmögenhetsskatt här i riket. KR prövar förty lagligt att med ändring av PN:s beslut undanröja den överklagade taxeringen.

Från beslutet var en led. skiljaktig och anförde. Med hänsyn till i målet upplysta omständigheter kan klgdn icke anses ha avflyttat ur riket förrän efter utgången av år 1959. — Enär klgdn vid sådant förhållande varit skyldig att vid 1960 års taxering utgöra statlig förmögenhetsskatt här i riket, finner jag för min del icke skäl att göra ändring i PN:s beslut.

Svensk-amerikanares skattskyldighet här i riket

N upptog i sin självdeklaration 1961 såsom intäkt av tjänst ett från USA uppburet pensionsbelopp (s k social security pension) samt cirka 500 kr av kapital. — Emellertid yrkade N därjämte att han icke måtte anses här i riket bosatt och ej heller anses hava här stadigvarande vistats. Tillika yrkades extra avdrag på grund av väsentligen nedsatt skatteförmåga, därvid N specificerade kostnader för läkarvård, medicin, dietkost och resor till läkare till ett sammanlagt belopp av

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:11

3.040 kr. Sistnämnda avdrag beviljades icke av TN.

Med anledning härav yrkade N i besvär hos PN i första hand att han icke måtte anses såsom här i riket bosatt eller här stadigvarande vistande under uppgift, att han, som var naturaliserad medborgare i USA, kommit till Sverige i september 1958 som turist men att han med hänsyn till sitt hälsotillstånd kommit att kvarstanna. Vidare anförde N. Då han normalt skulle förlora sitt medborgarskap i USA efter 3 års oavbrutet vistande i Sverige, hade han hänvänt sig till USA:s beskickning i Stockholm och erhållit det beskedet, att han ägde bibehålla sitt amerikanska medborgarskap för den händelse han varit av sjukdom förhindrad att före utgången av 3-årsperioden återvända till USA. För sådan händelse erfordrades emellertid intyg av läkare om sjukdomens art och dess behandling. I sedermera anskaffat läkarintyg uppgavs ,i huvudsak, att N på grund av flera närmare angivna sjukdomstillstånd vore i viss grad invalidiserad, samt att vid ev. återresa själva flyttningen — då den i det förevarande fallet påstods av ekonomiska skäl icke kunna handhavas av annan — kunde innebära en påfrestning för N. Med hänvisning härtill gjorde N gällande, att han icke kunde anses här i riket bosatt, ej heller anses härstädes stadigvarande vistande. — För den händelse N likväl skulle anses vara här i riket skattskyldig för inkomst, yrkade han i andra hand, att han måtte erhålla extra avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga med 3.000 kr.

Sedan PN avslagit N:s yrkanden, fullföljde denne hos KR sin förenämnda talan.

Genom utslag den 14 mars 1963 gjorde KR icke ändring i PN:s beslut. Som skäl härför anförde KR. Av utredningen i målet får anses framgå, att N, sedan han den 12 september 1958 inkommit i Sverige, oavbrutet uppehållit sig här under en tidrymd av åtminstone 3 år 8 månader. Ehuruväl av utredningen icke framgår, huruvida N under nämnda tid varit här i riket bosatt, måste likväl, oavsett vad N däremot anfört, med hänsyn till långvarigheten av N:s uppehåll i riket N i vart fall anses hava stadigvarande vistats i Sverige. — Vid sådant förhållande är N jml 6 § 1 mom. a) och 16 § 1 mom. F om si samt 53 § 1 mom. a) och 68 § KL skattskyldig för all inkomst, som av honom här i riket eller å utländsk ort förvärvats. — De av N påstådda utgifterna för hälsans vårdande synas icke innefatta sådan ökning av N:s normala levnadskostnader, att med hänsyn till storleken av N:s inkomst under beskattningsåret och av hans behållna förmögenhet vid samma års utgång N:s skatteförmåga kan anses väsentligen nedsatt.

Ortsavdrag för barn till sammanboende icke gifta föräldrar

Tvenne makar, E, gifta i januari 1961 efter att ha sammanbott under år 1960, hade ett hemmavarande, gemensamt barn, fött i juli sistnämnda år.

Sedan 1961 års TN taxerat makarna E såsom av varandra oberoende skattskyldiga och medgivit envar av dem ortsavdrag såsom ogift skattskyldig med hemmavarande barn under 16 år ,yrkade TI hos PN, att som allenast en av makarna bort erhålla på angivet sätt beräknat ortsavdrag, hustru E:s taxering måtte rättas på så sätt, att ortsavdrag måtte tillerkännas henne efter för ensamstående skattskyldig gällande grunder.

Då PN icke fann TI:s yrkande föran-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:11

leda ändring i taxeringen, fullföljde denne sin talan genom besvär hos KR.

Genom utslag den 15 februari 1963 fann KR besvären icke — mot innehållet i 48 § 2 mom. tredje st och 65 § andra st KL samt 8 § andra st F om si — kunna bifallas.

(Jfr riksskattenämndens meddelande nr 3:2/1961.)

Gratifikation — beskattningsbar inkomst eller ej?

Intill den 28 febr. 1960 hade H varit anställd hos ett aktiebolag och därefter hos annat företag.

Vid beräkning av H:s inkomst av tjänst beskattades denne av TN för ett under nämnda år från dödsboet efter direktören i bolaget uppburet belopp av 500 kr.

Hos PN yrkade H, att beloppet icke måtte upptagas till beskattning, enär detsamma var att anse som gåva av delägarna i dödsboet. Något avdrag för beloppet hade icke begärts vare sig av bolaget eller av dödsboet vid taxeringarna.

TI hemställde om avslag under åberopande bl. a. därav att H syntes ha slutat sin anställning hos bolaget i samband med dettas övergående till annan innehavare. Vid sådant förhållande syntes den av H uppburna gratifikationen ha sådant samband med hans tidigare tjänst hos bolaget, att densamma utgjorde för honom skattepliktig intäkt.

Då gratifikationen av PN ansågs utgöra för H skattepliktig inkomst, fullföljde denne sin talan hos KR.

Enligt utslag den 6 mars 1963 ansåg däremot KR beloppet ha utgjort gåva.

Avdrag för garantiavgift i utlåningsrörelse

En kommun ägde samtliga aktier i ett aktiebolag, vilket hade till ändamål att utlåna penningar mot säkerhet av inteckning i tomträtter på kommunen tillhörig mark. Det för rörelsen nödvändiga kapitalet upplånades av bolaget i den allmänna marknaden. För bolagets lån stod kommunen i borgen. Sedan en följd av år uttog kommunen en garantiavgift av bolaget för sitt borgensåtagande och därmed sammanhängande administrativa åtgärder med 0,15 % per år på det av bolaget upplånade kapitalet, vilken avgift upptagits såsom omkostnad i bolagets räkenskaper för 1960.

Sedan 1961 års TN medgivit bolaget avdrag för avgiften, yrkade TI hos PN att avdraget måtte förvägras.

Då PN lämnade yrkandet utan bifall, fullföljde TI hos KR sin talan.

Genom utslag den 26 mars 1963 gjorde KR ej ändring i PN:s beslut, enär ifrågavarande garantiavgift fick anses utgöra avdragsgill omkostnad i bolagets rörelse.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:11